

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Legatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

Sexto, Laicus, & quando possunt carcerari à judice ecclesiastico, vide Cov. cum allegatis praet. q.c. 10, n. 2, & sup: in ver: casus mixtus, §. 3, & Gem: eleganter, in c. cùm Episcopus, ver: sed quero an Episcopus, de offi: ord: lib: 6.

Septimo, laicus potest petere executionem legati à laico, coram judice ecclesiastico, Cov. in c. relatum, il 2, de testam. in ult.

Octavo, an laicus possit puniri à judice ecclesiastico pro percussione facta clero, non solum quoad absolucionem, sed quoad injuriam, & damnum? Respondetur, quod sic, quando quæla defertur ad Ecclesiasticum, ita gloss. in capit. parochianus, in ult. de sent. ex iom: Cov. lib: 1, cap: 4, num. 8, variarum, Gomez tract. de brevib: num: 25.

Nono, laici subsunt judici ecclesiastico, quando sunt detentores rerum ecclesiasticarum, vel ratione legatorum, Mar: 4, p. dist: 11, n. 6, & quando delinquent in Ecclesia, Affl. in const. multa leges, notab: 2, n. 6, in fine, & quando delinquent cum clero, Maran: loc. cit. Cov: praed: q.c. 34, num: 1.

Decimo, laici sunt in triplici differentia, alii sunt Religiosi absque ulla professione, quidam sunt Religiosi cum professione, & habitu, qui vocantur conversi, quidam sunt mere laici, ut omnes homines viventes in seculo de populo: primi gaudent privilegio canonis, & fori, dum acti serviunt monasterio, ut qui portant habitum religiosi, licet curtum, seu brevem: secundi etiam gaudent, & multo magis, sed non sunt clerici; tertii nullo

pacto, vide tex: Gl: & Gem: in cap: ex eo, de elect. lib: 6. ubi etiam habes, an, & quando debeant, vel possint admitti ad actus, vel electiones superiorum, vel rerum concernientium monasterium, vel loca religiosa. Vide gl. in cap: 1, in ver: Laicum, de procur: lib: 6.

LEGATUM.

Primo, aliquis moriens legavit centrum cuidam capitulo, seu collegio, ut singulis annis celebrare habeat Missas pro anima sua, dubitatur, an canonicci possint illa dividere inter se, ante neantur ea ponere in emptione aliquius anni census, ad hoc, ut & ipsi praesentes, & futuri gaudent fructibus illorum?

Respondetur, quod non possunt dividere, sed facere emptionem; ratio est, quia fieret in præjudicium successorum, prout vult Sac. Con. Trid: sess: 25, c. 11, de ref: & videtur quædam alienatio, & contra successores, per c. cùm secundum Apostolum, præb. & contra jura 12. q. 2. Navar. conf. 8, nu. 3, de reb. Eccles: non alien. Similiter reliquum canonicos alicujus collegii, vel capituli, an possit dividi inter eos, & an æqualiter, vide Cov: in c. requisisti, n. 10, de testam.

Secundo, legatum ad pias causas, quod facit Episcopus morientium ab intestato, prout dictum est in ver. legatum, corroboratur illa consuetudo, per ea quæ notat Affl. in const. de hinc secreti, à num. 5, ubi disputat, quoniam pacto fiscus succedit ab intestato laico morienti intestato, & multa alia, ergo

Si hoc licet fisco, magis Episcopo, prout ibi, num. 6. & 13. dicit, quod Rex hujus Regni habet curam animarum defunctorum, imò magis Episcopus, qui est Judex spiritualis, & per omnia jura vocatur pater pauperum: facit quod notat Butr. in c. Ioannes, de testam. & c. ultima voluntas, 1. quæstione seunda, Affl. in const. instrumentorum, rub. 12.

Tertiò, an legata pia debeantur, non obstante aliqua præteritione, caducitate, vel defectu? Respondetur, quod sic, vide plenius Cap. Tolos. q. 334. & ibi Addit. & in q. 89. ubi multa Cov. in capitulo, nos quidem, in ultimo, de testam. & in c. relatum, il primo, num. 3. eod. tit.

Quartò, legata quando dicuntur ad pias causas? Respondetur, quando relinquuntur personæ pauperi, vel loco pio, vel pro refectione Ecclesiæ, vel monumenti, & generaliter quicquid relinquitur pro anima sua, Bald. in Marg. Innocent. in versic. testator, quæst. 1.

Si pro virginibus maritandis, pupillis, viduis, peregrinis, senibus adjuvandis. Addit. ad q. 214. Cap. Tolos. Syl. in ver. legatum, 4. §. 4. Ang. in ver. legatum, 2. §. 3.

Quintò, quia dictum est Episcopum esse exequutorem piorum legatorum, petitur si laicus pro legato pio sibi facto possit convenire laicum coram judece spirituali? Respondetur ex Cap. Tolos. q. 214. & allegat collectaneum in c. Ioannes, de testam. quod sic, & non solum ad Episcopum pertinet executio

ultimarum voluntatum, sed ad quemcunque prælatum Episcopalem jurisdictionem habentem, & ad capitulum sede vacante, Covar. in c. Ioannes, num. 1. & 2. de testam.

Sextò, legatum annum factum nunquam præscribitur præscriptione triginta, vel quadraginta annorum, l. Stichum, §. stipulatio, ff. de ver. sign. sed donatio, seu præstatio præscribitur spatio triginta, vel quadraginta annorum, l. cùm novissimi, §. in it, C. de prescript. triginta, vel quadraginta annorum, similiter emphyteuta per triginta annos potest præscribere libertatem ab onere solvendi canonem, five pensionem, tam præteritam, quam futuram, vide Nav. conf. 4. de prescr.

Septimò, legatum aliqui dixerunt non posse fieri ab eo, qui non potest articulatè loqui, tamen oppositum est verius; nam potest fieri per nutus, & signa, Cov. in c. cùm tibi, n. 3 de testam. licet hæredis institutio non possit fieri sine verborum expressione, idem ibidem, num. 4.

Octavò, legata ad pias causas potest cogere Episcopus sub pena excommunicationis, & interdicti administratiois bonorum defuncti, ut hæres infia quinque, vel sex menses exequatur, c. si hæres, de testam. & si est negligens, cogitur in peñam reddere legatum cum omni emolumento, quod ex eo potuit percipi à die mortis testatoris, Covar. in d. c. si hæres, nu. 5. & 6 ver. caterum, & ver. hæres, etiam si legata non sunt pia, ibi, n. 3.

Nonò, legatum factum alicui hospitali,

tali, pro alendis, vel cibandis, vel curandis pauperibus, vel factum presbyteris, pro officianda aliqua Ecclesia, an deficientibus pauperibus, vel diruto hospitali, vel Ecclesia, desinat legatum, vide in casu succedente, Gem. in c. licet canon, ver. & probac deciditur, de elect. lib. 6. ubi disputat, an habitu, an aetü, vel nihil, & sic in parochiali.

LEGATI APOSTOLICI.

PRIMO, Legati Apostolici sunt in triplici differentia, nati, destinati, & legati à latere, & concurrunt in collatione beneficiorum cum ordinariis, & datur locus præventioni, quando sunt à latere, & habent generalem facultatem, Franc. in ca. 1. col. si. de off. leg. lib. 6. Caputq. dec. 387. 1. par. & multa alia de potestate legati, vide Seluam 4. par. q. 9. tract. de benef.

Secundò, de potestate legati à latere super totam provinciam, etiam super exemptos, & si potest adiri per viam querelæ, vide Gem. in c. si abbatem, §. hujusmodi, de elect. lib. 6.

Tertiò, & qua differentia sit inter tres istas species legatorum, vide text. glof. Doct. & Gemin. in ca. 1. ver. sed an legatus, de offic. leg. lib. 6. ubi habes bona pro practica occurrenti.

LIBRI.

Libros hæreticorum nemo potest tenere absque licentia Papæ, Nav. conf. 1. n. 75. de confit. neque quis potest eos tenere, etiam ut errores eorum noscat, & ut populum doceat, quia est excommunicatus; scimus si inveniren-

tur in studio alicuius viri docti, sinceri, & pii, quia tunc non censetur eos tenuisse ex mala mente, & sic licet in foro exteriori daretur ansa interrogandi, cur eos tenerit, tamen non potest capi suspectio de hæresi, Nav. conf. 6. de hæret.

LITERÆ APOSTOLICÆ.

Literarum Apostolicarum executionem impediens, sunt excommunicati, prout in Bulla Cœna Domini, ut patet in processu literarum ejusdem, hoc tamen intelligitur primò, quando impediuntur de facto, & non de jure, prout dictum est superius, in ver. contradictores, secundò, quando prohiberetur, ne intimentur: tertio, vel ne eis fides habeatur, vel ne publicentur, unde qui stat in possessione alicuius beneficii, nolens relinquere illam ad præsentationem literarum Apostolicarum, ut quia putat juridicè possidere, non incurrit excommunicatione Bullæ Cœnae Domini: similiter qui ab eis appellat, vel reclamat, unde si etiam in literis dicuntur contradictores, &c. Gl. in c. pro illo, in ver. contradictores, de prab. Scaph. fol. 180. n. 7. & 197. n. 1. Nav. conf. 36. Rebuff. in for. nov. promis. in clau. contradictores: similiter literæ Apostolicæ veræ, si sunt saltē coloratae, quia regulati modo fuerint impetratae, licet non sint penitus validæ, ut quia subreptitiæ, vel obreptitiæ impetratae, tamen si opponatur eis de facto, inciditur in excommunicationem Bullæ Cœnae Domini, Navar. conf. 40. de sent. excom. hoc fallit, nisi opponatur justum impedimen-